

disputants-חולקים-♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא-■ ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

בכורות-מומין אלו		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	
הלכתא, אפי' למ"ד נדר שהודר ברבים - יש לו הפרה, על דעת הרבים - אין לו הפרה.	אמימר:	■											◊	מז.
וה"מ - לדבר הרשות, אבל לדבר מצוה - יש לו הפרה		■											◊	
כי הוא דמקרי דרדקי אדריה רב אחא דקא פשע בינוקי, ואהדריה רבינא - דלא אשכח דהוה דייק כותיה.		O												מז.
והמטמא למתים כו.													■	מז.
מאי שנא הכא דסגי ליה בקבלה, ומאי שנא התם דמדרינן ליה?													⚡	מז.
התם - יצרו תקפו.													!	מז.
הדרן עלך מומין אלו													◊	

בכורות-יש בכור		Talmud Navigator																				
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	
יש בכור לנחלה ואינו בכור לכהן																						מז
בכור לכהן ואינו בכור לנחלה																						מז
בכור לנחלה ולכהן																						מז
ויש שאינו בכור לא לנחלה ולא לכהן.																						מז
איזהו בכור לנחלה ואינו בכור לכהן:																						מז
הבא אחר נפלים שיצא את ראשו חי, ובן תשעה שיצא ראשו מת																						מז
המפלת כמין בהמה חיה ועוף - דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]																					מז
עד שיהא בו מצורת אדם.	הכמים:																					מז
המפלת סנדל או שליא או שפיר מרוקם, והיוצא מחותך - הבא אחריהם בכור לנחלה ואין בכור לכהן.																						מז
מי שלא היו לו בנים, ונשא אשה שכבר ילדה																						מז
עודה שפחה ונשתחררה, עודה עובדת כוכבים ונתגיירה, משבאת לישראל ילדה - בכור לנחלה ואין בכור לכהן	[ת"ק]																					מז
בכור לנחלה ולכהן, שנאמר (שמות י"ג) פטר רחם בישראל - עד שיפטרו רחם מישראל.	רבי יוסי הגלילי:																					מז
מי שהיו לו בנים ונשא אשה שלא ילדה, נתגיירה מעוברת, נשתחררה מעוברת - ילדה היא וכהנת, היא ולויה, היא ואשה שכבר ילדה, וכן מי שלא שהתה לאחר בעלה שלשה חדשים ונשאת וילדה ואינו ידוע אם בן תשעה לראשון אם בן שבעה לאחרון - בכור לכהן ואינו בכור לנחלה.																						מז
אין הראש פטר בנפלים מ"ט? (בראשית ז) כל אשר נשמת רוח חיים באפיו כל היכא דנשמת רוח חיים באפיו - הוא דחשיב רישיה, אידך - לא חשיב רישיה.	שמואל:																					מז
הבא אחר נפלים שיצא ראשו חי ובן תשעה שיצא ראשו מת	תנן:																					מז
קתני מיהא ראשו																						מז
מאי ראשו - רובו																						מז
וליתני רובן																						מז
בדין הוא דאיבעי ליה למיתני רובו, ואידי דקא בעי למיתני סיפא, בן תשעה שיצא ראשו מת, טעמא - דראשו מת, הא ראשו חי - הבא אחריו בכור לנחלה נמי לא הוי, תנא רישא נמי ראשו																						מז
ומאי קמ"ל - דכיון דמפיק ליה רישיה הוה ליה לידה																						מז
הוציא ראשו, אע"פ שהחזירו - הרי זה כילוך	תנינא:																					מז
וכי תימא אשמיעינן בהמה וקמ"ל באדם, דאדם מבהמה לא יליף דלית לה פרוודור, בהמה מאדם לא ילפא - משום דחשיב פריצוף פנים דידיה																						מז
יצא כדרכו - עד שיצא רוב ראשו, ואיזהו רוב ראשו - משתצא פדחתן	הא נמי תנינא:																					מז
תויבתא דשמואל, תויבתא.																						מז
פדחת פוטרת בכל מקום, חוץ מן הנחלה, מאי טעמא - (דברים כ"א) יכיר אמר רחמנא.	רבי שמעון בן לקיש:																					מז
אפי' לנחלה.	ר' יוחנן:																					מז
בכל מקום לאיתווי מאי?																						מז
לאיתווי הא																						מז
גירות שיצאה פדחת ולדה בהיותה נכרית, ואח"כ נתגיירה - אין נותנין לה ימי טומאה וימי טהרה, ואינה מביאה קרבן לידה.	דתנו רבנן:																					מז
יכיר - זו הכרת פנים, ואיזהו הכרת פנים - פריצוף פנים עם החוטם	מיתביב:																					מז
עד החוטם.	תני:																					מז
אין מעידים אלא על פריצוף פנים עם החוטם	תא שמע:																					מז

